Recensie – Tijgereiland – Jeugdliteratuur - Karin v. W.

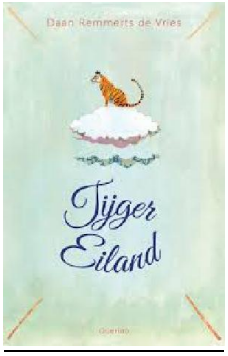

Titel:	*Tijgereiland*
Auteur:	Daan Remmerts de Vries, 5-4-1962
Uitgeverij:	Querido
Jaar van uitgave:	2013
Aantal pagina's:	204
Genre:	Hier-en-nu-verhalen
Prijs:	

Recensie: Daan Remmerts de Vries, *Tijgereiland* (2013)

Tijgereiland vertelt het verhaal van de dertienjarige Tijs. Zijn ouders zijn kort geleden gescheiden en dat is een hele opgave voor hem. Bij het verlaten van het huis, heeft zijn vader hem ingefluisterd, dat hij nu de man in huis is. Dus moet hij goed op zijn moeder passen! Is dat echter wel te doen, wanneer je moeder behoorlijk labiel is? Ze is chaotisch, ligt 's nachts huilend in bed en steekt overdag steeds vaker een joint op. Tijs denkt het er het zijne van. Maar ook daar moet hij mee oppassen. Hij is er namelijk heilig van overtuigd, dat zijn moeder zijn gedachten kan lezen. Om zijn arme moeder niet nóg meer kwetsen, moet hij zijn denken dus manipuleren. Het is dan ook logisch dat hij verborgen houdt, dat het weekend bij zijn vader een verademing was. Eindelijk kon hij weer eens genieten van het leven. Helaas komt zijn moeder daar wel achter. In een opwelling stelt Tijs dan voor ook eens iets leuks met haar te gaan doen. Een reis naar India bijvoorbeeld om tijgers te zoeken. Tot zijn verbazing boekt ze de reis. In het verre India komen ze er uiteindelijk achter, dat je jezelf tegenkomt, wanneer je ver genoeg reist…

Daan Remmerts de Vries kruipt in de huid van Tijs op een speelse manier. Zo staat bij elk hoofdstuk met een illustratie van zijn eigen hand, die in het verhaal wordt verweven. Tegelijkertijd is *Tijgereiland* ook een zeer indringend verhaal over een 'alleenstaand kind'. Na de scheiding wordt hij opgezadeld met onnoemelijke verantwoordelijkheden, zoals de geestelijke gezondheid van zijn moeder in stand houden. Doordat hij gelooft dat zijn moeder zijn gedachten kan lezen, kan hij zichzelf niet uiten. In het begin beschrijft hij zichzelf als een onberispelijke zoon uit een reclamespotje. Maar van binnen voelt hij zich een vreemdeling in zijn eigen 'bevroren' huis. Het huis waar men de stoel met de 'vadervormige uitsparing' negeert. Alles is gericht op doorgaan met het normale leven, terwijl het hen beiden duidelijk niet lukt. Daarom moet Tijs, de jongen die in één dag de man in huis is geworden, doen alsof het hem wél lukt. Dat is het lot van een kind van gescheiden ouders.

Het zichzelf verliezen wordt door de auteur heel duidelijk gemaakt aan de hand van een veranderend perspectief. In het begin van het boek vertelt Tijs in de ik-vorm. Al snel verandert dat in de hij-vorm. Tijs aanschouwt zichzelf met enige afstand. Aan het einde van het boek, wanneer Tijs in India is met zijn onhandelbare moeder, verandert het perspectief een pagina kort naar de jij-persoon. De daaropvolgende bladzijdes blijkt er iets in hem geknapt te zijn. Hij kan het niet langer volhouden om zichzelf te verstoppen, zichzelf kwijt te zijn. Het perspectief draait de schrijver dan weer terug naar de eerste persoon enkelvoud. Dan volgt een enorme confrontatie met zijn moeder. Heb je eerst nog te doen met Tijs en zijn moeder, aan het einde van dit boek is daar geen sprake meer van. Zijn moeder krijgt haar verdiende loon en Tijs… daar kan je alleen nog maar trots op zijn! Dit boek is niet alleen een aanrader voor de jeugd, maar zeker ook voor alle gescheiden, in zelfmedelijden verzwelgende ouders.